

“आदिती,तुझ्या जरा नोट्स देतेस का केमेस्ट्रीच्या? काल मी बंक केला पिरिअड” आदिती ला रोहितची पहिली भेट आठवली. ना ओळख ना पाळख आणि बिनधास्त मला नावाने हाक मारून नोट्स मागणारा हा कोण म्हणून अदिती ने तिरकी मान करून त्याच्याकडे पाहिले.

“आपण कोण?”

“सॉरी, मी रोहित ”

“मग? मी ओळखते का तुम्हाला?”

“नाही नाही मी तुमच्या घराच्या अगदी जवळ रहातो, म्हणून म्हटले तुमची ओळख करून घ्यावी.”

अदितीने नोटबुक पुढे केले.

“मला उद्या परत पाहिजे ”

“ Thank u,उद्या लगेच देतो परत ”

घाईघाईने रोहित निघून गेला.. आपण आहोजाहो केल्यावर कसा सरळ आला.त्याच्या चेहऱ्यावरचे गोंधळलेले भाव बघून आदितीला हसायला आले.

दुसऱ्या दिवशी रोहितने वही लगेच परत दिली.

आदिती दिसायला सुरेख होती.उंच सडपातळ बांधा,गोरा रंग,सरळ नाक आणि अतिशय बोलके डोळे. कॉलेज मधल्या बऱ्याच जणांना तिच्या बदल आकर्षण वाटत असे पण तिची मिजास अशी होती कि कोणी काही विचारायची हिम्मत केली नव्हती. रूप,पैसा आणि हुशारी यामुळे आदिती चा दबदबा होता.

कॉलेज मध्ये आदितीचा एक छोटासा ग्रूप होता. पिरिअड ऑफ असला कि ते कॅन्टीनमध्ये जाऊन time pass करायचे. प्रॅक्टिकल नसले कि पिक्चर ठरलेला.एखाद्याला टार्गेट करून त्याची फिरकी घ्यायची अशी नुसती धमाल चालायची.कॉलेज तर्फे कधीतरी केमिकल प्लान्ट्सना व्हिजिट असायची तेव्हा तर एखादी पिकनिक असल्यासारखे सगळे उत्साहात असायचे, गाणी ,जोक्स ,नकला अशी खूप मजा यायची. आधी रोहित ग्रूपमध्ये नव्हता पण हळू हळू त्याच्या उमद्या स्वभावामुळे तो सगळ्यांचा आवडता झाला. ग्रूपमध्ये आदिती ची वट होती कारण तिची गाडी ग्रूपला केव्हाही वापरता येत असे.

घराजवळच राहत असल्यामुळे आदिती आणि रोहितची मैत्री वाढली. कॉलेजला जाताना, अभ्यासाला ते बरोबर जाऊ लागले.रोहितचा निरागसपणा आणि आदितीचा अवखळ स्वभाव यामुळे त्यांच्यात घट्ट मैत्री जमली.कॉलेजच्या ग्रूपमध्ये कोणाच्या हे लक्षात आले नाही. सर्वांना वाटले कि दोघे जवळ राहतात म्हणून एकत्र असतात.

एकदा असेच कॉलेज लवकर सुटले व सर्वांनी ' कभी कभी ' पिक्चर ला जायचे ठरविले, त्यादिवशी रोहित आला नव्हता आणि आदितीला पिक्चरला जायची इच्छाच होत नव्हती. आदितीला लक्षात आले कि रोहित नसला कि आपल्याला कशातच उत्साह वाटत नाही .मन नुसते सैरभैर होते,कशात लक्ष लागत नाही. रोहितला काय वाटते याचा ती विचार करू लागली परंतु रोहितने कधीही मैत्रीपलीकडे जाऊन काही भासवले नव्हते.कदाचित असे असेल कि त्याला विचारायची हिम्मत होत नसेल.

कॉलेजमध्ये रुटीन सुरु होते.लेक्चर्स,परीक्षा,टूर्स पण आदितीचे मन कशातच लागत नव्हते. ती सर्वांमध्ये असून नसल्यासारखी असायची. आणि नंतर एकदिवस तो प्रसंग घडला आणि आदितीचे मन प्रेमाच्या सुंदर भावनेने चिंब चिंब भिजले.